

תת"ע 3265/12/17 - מוחמד סלפית נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 3265-12-17 מדינת ישראל נ' סלפית
תיק חיצוני: 40200623367

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	מוחמד סלפית
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 15.1.2018.

המבקש קיבל דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 40200623367 המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה ונהיגה ללא רישיון רכב תקף בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה ביום 10.9.2017.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה למשך שנה, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי לא קיבל לידיו את ההזמנה לדין ומשכך לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו. לטענתו, נודע לו אודות הדו"ח רק ביום 17.4.2018 לאחר שנתפס מבצע עבירת תעבורה נוספת. בנוסף, טען המבקש כי נאמר לו מפורשת על-ידי חוקר המשטרה האחרון שחקר אותו כי לא יפתח כנגדו תיק בבית המשפט. בבקשה נוספת שהגיש טען המבקש כי נבצר ממנו להגיע לדיון בשל מצבו הרפואי וכי נבצר ממנו להגיש בקשה לבית המשפט.

לטענת המבקש עונש הפסילה פוגע קשות בו, במשפחתו, באביו הנכה ובאמו עקרת הבית שנסמכים עם שולחנו בכל תחומי חייהם. לטענתו בשל הפסילה העומדת לחובתו משנת 2017 הוא עלול לאבד את רישיון נהיגתו שהצליח לחדשו בקושי רב לאחר מבחני נהיגה.

המבקש הוסיף וטען כי בכוונתו לצרף תיק זה לתיק חדש שנפתח נגדו בבית משפט זה בפני מותב אחר וכי אי ביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו עלול להשפיע באופן בלתי מידתי עליו בכלל ובפרט בתיק האחר.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי המבקש טען טענות הסותרות זו את זה כאשר גיסא טען כי נבצר ממנו להופיע לדיון בשל מצבו הרפואי ומאידך גיסא טען כי לא קיבל לידי הזמנה לדיון.

לטענת המשיבה מדובר בדו"ח מסוג הזמנה לדיון שניתן למבקש במועד ביצוע העבירה בו מצוין מועד הדיון בעניינו. לטענתה, משלא התייצב לדיון אין לו אלא להלין על עצמו בלבד.

אשר לטענתו בדבר מצבו הרפואי טענה המשיבה כי המדובר בטענה בעלמא. לטענתה, גם אם מצבו הרפואי אכן לא אפשר התייצבות לדיון לא ברור מדוע לא הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון.

דיון והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל**, (7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם

המבקש טען כי לא קיבל הזמנה לדיון שנקבע בעניינו.

מההזמנה לדיון, הנמצאת בתיק בית המשפט, עולה כי כתב האישום בו מצוין מועד הדיון בעניינו של המבקש נמסר לו ידנית במועד ביצוע העבירה והמבקש אישר את קבלתו בחתימת ידו.

משכך אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדיון.

בבקשה נוספת באותו עניין טען המבקש טענה עובדתית הסותרת את הטענה כי לא ידע על מועד הדיון. לטענת המבקש ביום הדיון נבצר ממנו להופיע לדיון בשל מצבו הרפואי. גם טענה זו אין בידי לקבל. המבקש לא צירף לבקשתו אסמכתאות התומכות ומבססות טענתו וכן לא פירט את הסיבות שמנעו ממנו להגיש בקשה לבית המשפט לדחיית מועד הדיון במועד.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדיון וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

המבקש לא כפר במיוחס לו וטען כי בכוונתו לצרף את הדו"ח לתיק נוסף שנפתח כנגדו בבית משפט זה בפניי מותב אחר. כמו כן טען שעונש הפסילה פוגע בו ובמשפחתו הנסמכת על שולחנו. גם הטענות המתייחסות לנסיבותיו האישיות של המבקש נטענו בעלמא ללא הוכחה ואסמכתא.

נוכח חומרת העבירות איני סבורה כי מדובר בענישה בלתי מידתית או בלתי סבירה.

כמו כן מדובר בבקשה המוגשת בשיהוי ניכר ללא הצדקה.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג אדר תש"פ, 09 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.